

På grav

1. Fager kveldsol smiler over heimen ned, jord og himmel kviler stilt i heilag fred.	3. Ingen kveld kan læra bekken fred og ro, ingi klokke bera honom kvilebod.
2. Berre bekken brusar frå det bratte fjell, høyr, kor sterkt det susar i den stille kveld!	4. Så mitt hjarta stundar, bankande i barm, til eg eingong blundar i Guds faderarm.

*Takk til deg som var med oss i dag.
Familien*

*Prest: Kjersti G. Norheim
Organist: Knut Christian Jansson
Solist: Eirik Softeland*

Ragnhild Idun Lund

★ 7. august 1934 † 25. mars 2020

Østtun kapell 3. april 2020

KORREKTUR

Preludium

Solosang - Tir N'a Noir

Åpningssalme

Jeg vet en deilig have, hvor roser står i flor. Den skapte Gud til gave for alle barn på jord.	Hvert barn med tanker fromme, med øm og kjærlig sjel, får lov der inn å komme og plukke roser selv.
---	--

Der kan de seg fornøye
i solens klare skinn.
Gud fader i det høye,
lukk meg i haven inn!

T: Lindemann - M: Budde

Etter minncord

Solosang - Ballade Pour Adeline

Før talen

Den fyrste song eg høyra fekk, var mor sin song ved vogga, dei mjuke ord til hjarta gjekk, dei kunne gråten stogga.	Den vegen ser eg enno tidt, når eg fær auga kvila, der stend ein engel, smiler blidt, som berre ei kan smila.
--	--

Dei sulla meg så underleg, så stilt og mjukt te sova, dei synt meg ein fager veg opp frå vår vesle stova.	Og når eg sliten trøytnar av i strid mot alt som veilar, eg høyrer stilt frå mor si grav den song som all ting heilar.
--	---

T: Per Sivle

Bønn

Vår Far i himmelen! La navnet ditt helliges.
La riket ditt komme. La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød, og tilgi oss vår skyld,
slik også vi tilgir våre skyldnere. Og la oss ikke komme i fristelse,
men frels oss fra det onde. For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen

Etter talen

1. Det hev ei rose sprunge ut av ei rot så grann. Som fedrane hev sunge: Av Isais rot ho rann, og var ein blome blid midt i den kalde vinter ved mørke midnattstid.	2. Om denne rosa eine er sagt Jesajas ord. Maria møy, den reine, bar rosa til vår jord. Og Herrens miskunnsomt det store under gjorde som var i spådom sagt.
---	--

3. Guds rose ljuvleg angar
og skin i jordlivs natt.
Når hennar ljøs oss fangar,
ho vert vår beste skatt.
Me syng i englelag:
No er det fødd ein Frelsar,
og natti vart til dag.

T Tysk 1587 - M 1400-t

Postludium

Solosang - Hallelujah